

RADA MIEJSKA W LUBINIE

UCHWAŁA XLI/310/13 RADY MIEJSKIEJ W LUBINIE Z DNIA 13 SIERPNIĄ 2013R.

w sprawie wniesienia skargi kasacyjnej

Na podstawie art.18 ust.2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 594) w związku z art. 173 § 1 i 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jednolity: Dz. U. z 2012r., poz. 270 z późn. zm.)

uchwała się, co następuje:

§ 1

1. Postanawia się wnieść skargę kasacyjną od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 24 czerwca 2013r., sygn. akt II SA/Wr 211/13 w sprawie ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na uchwałę Rady Miejskiej w Lubinie nr XXX/229/12 z dnia 20 listopada 2012r. w przedmiocie upoważnienia Zarządu Spółki Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Spółka z o.o. w Lubinie do załatwiania indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej.
2. Treść skargi stanowi załącznik do uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Lubina.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wiceprzewodnicząca Rady Miejskiej

Bogusława Potocka-Zdrzałik

Załącznik do uchwały Rady Miejskiej w Lubinie nr z dnia

Lubin, dn. 13 sierpnia 2013r.

Naczelnny Sąd Administracyjny
Izba Ogólnoadministracyjna
Wydział I
ul. Gabriela Boudena 3/5
00-011 Warszawa
za pośrednictwem
Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
we Wrocławiu
II Wydział
ul. Św. Mikołaja 78-79
50-126 Wrocław

Skarżący:

Rada Miejska w Lubinie

ul. Kilińskiego 10, 59 – 300 Lubin

reprezentowana przez

radcę prawnego Mariana Tarnowskiego

(ustanowiony do sporządzenia skargi kasacyjnej)

Organ administracyjny:

Wojewoda Dolnośląski – organ nadzoru

pl. Powstańców Warszawy 1, 50 – 951 Wrocław

sygn. akt II Sa /Wr 211/13

SKARGA KASACYJNA

Rady Miejskiej w Lubinie od wyroku z dnia 24 czerwca 2013 r. Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu (sygn. akt II SA/Wr 211/13) w sprawie ze skargi Wojewody Dolnośląskiego w przedmiocie upoważnienia Zarządu Spółki Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Lubinie do załatwiania spraw indywidualnych z zakresu administracji publicznej.

Działając w oparciu o przedstawione pełnomocnictwo szczególne (do sporządzenia skargi kasacyjnej); na podstawie art. 173 i art. 174 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz.U.2012.270 ze zm.; zwanej dalej p.p.s.a.) zaskarżam w części dotyczącej pkt I, III oraz IV wskazany wyżej wyrok z dnia 24 czerwca 2013 r. Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu,

zarzucając mu w trybie **art. 174 pkt 1 p.p.s.a.:**

1) naruszenie prawa materialnego, przez błędną jego wykładnię, tj.:

- art. 39 §4 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. ,poz. 594 j.t. ze zm.) poprzez przyjęcie, że Rada Miejska w Lubinie nie mogła upoważnić Zarządu Spółki Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji S pólka z o.o. w Lubinie do podejmowania czynności materialno-technicznych i innych działań zmierzających do wydawania decyzji w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej.

Wskazując na powyższe wnoszę o:

- 1) uchylenie zaskarżonego wyroku w części objętej pkt I, III oraz IV i oddalenie skargi Organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego,
- 2) zasądzenie na rzecz skarżącego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych, w tym kosztów postępowania kasacyjnego oraz poniesionych przed sądem pierwszej instancji.

UZASADNIENIE

Uchwałą nr XXX/229/12 z dnia 20 listopada 2012r. Rada Miejska w Lubinie upoważniła Zarząd Spółki MPWiK Sp. z o.o. do załatwiania indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej.

Organ nadzoru wniósł skargę do WSA we Wrocławiu o stwierdzenie nieważności tej uchwały, gdyż zdaniem organu art. 39 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym nie dawał podstaw prawnych do udzielenia upoważnienia do załatwiania spraw indywidualnych w zakresie objętym zaskarżoną uchwałą, dlatego też zaskarżył on przedmiotową uchwałę do Sądu Administracyjnego.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w dniu 24 czerwca 2013r. w sprawie o sygn. akt II SA/Wr 211/13 wydał wyrok, w którym stwierdził nieważność uchwały nr XXX/229/12 w części dotyczącej §1 ust. 1 pkt 1, pkt 2, pkt 3, pkt 6, pkt 8, pkt 9, pkt 10, pkt 11, pkt 12, pkt 13, pkt 14, pkt 15 i pkt 16 oraz orzekł, że uchwała ta nie podlega wykonaniu w częściach wskazanych powyżej.

W uzasadnieniu wyroku Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu stwierdził, że art. 39 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym daje radzie możliwość przekazania kompetencji do władczego działania i podejmowania szeregu działań o charakterze materialno- technicznym, które prowadzą do wszczęcia i prowadzenia postępowania administracyjnego, jednakże uchwała Rady Miejskiej w Lubinie, zdaniem Sądu, przekroczyła te uprawnienie.

Strona skarżąca nie zgadza się z wyrokiem Sądu, a tym samym ze stanowiskiem w nim zawartym. Podtrzymuje jednocześnie treść odpowiedzi na skargę organu nadzoru.

Przepis art. 39 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym upoważnia radę gminy do podjęcia aktu powszechnie obowiązującego na obszarze jej obowiązywania skierowanego do nieokreślonego kręgu adresatów na podstawie którego rada gminy decyduje o organie właściwym rzeczowo i funkcjonalnie do załatwienia indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej.

Zgodnie z powołanym przepisem, „do załatwiania indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej rada gminy może upoważnić również organ wykonawczy jednostki pomocniczej oraz organy jednostek i podmiotów, o których mowa w art. 9 ust. 1, tj. jednostek organizacyjnych tworzonych przez gminę w celu wykonywania zadań oraz podmiotów trzecich, z którymi gmina może zawierać umowy w celu wykonania zadań. MPWiK zalicza się do ostatniej z powołanych kategorii podmiotów.

Ustawodawca wyraźnie wskazał, że przepis ten odnosi się tylko do załatwiania indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej.

Powszechnie przyjmuje się, że sprawa ma charakter indywidualny jeżeli dotyczy imiennie określonego podmiotu oraz jego konkretnych spraw. Na załatwienie sprawy składa się wiele czynności, które w konsekwencji kończą się wydaniem decyzji. Tym samym biorąc pod uwagę powyższe można stwierdzić, iż zaskarżoną uchwałą Rada Miejska upoważniła

Zarząd MPWiK Sp. z o.o. do załatwiania indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej, gdyż w każdej sprawie której dotyczy upoważnienie rezultatem załatwienia sprawy jest decyzja administracyjna.

Podobnej treści uchwałę podjęła Rada Miejska we Wrocławiu Nr XXIX/657/2012 z dnia 5 lipca 2012, która została uznana przez organ nadzoru za zgodną z prawem, a podjęta również jest na podstawie art. 39 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym.

W ocenie skarżącego uchwała Rady Miejskiej w Lubinie również nie narusza upoważnienia ustawowego art. 39 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym, gdyż dotyczy ona upoważnienia do załatwiania sprawy indywidualnej, a załatwianie jej odbywać się będzie wydaniem decyzji merytorycznej lub decyzji umarzającej postępowanie, a w przypadku § 1 ust. 1 pkt. 6 nałożeniem kary również w formie decyzji.

Tak więc z poglądem Sądu nie można się pogodzić, gdyż zebranie informacji czy deklaracji oraz inne czynności powierzone uchwałą Rady Miejskiej w Lubinie stanowią czynności materialno-techniczne mogące prowadzić w konsekwencji do wydania decyzji administracyjnych. Zgodnie zatem z przepisem art. 39 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym dopuszcza się wykonanie czynności wskazanych uchwałą jeżeli prowadzą do wydania orzeczenia.

Ustawodawca określając w art. 39 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym zakres upoważnienia wskazał, że może ono odnosić się tylko do załatwiania *"indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej"*. Przypomnieć należy, że organ administracji publicznej może ujmować swoje czynności w różnych formach działania, które nie są dla siebie konkurencyjne ani zamienne. W doktrynie wyróżnia się w tym zakresie m.in.: stanowienie aktów normatywnych, wydawanie aktów administracyjnych, czynności cywilnoprawne, czy też czynności materialno-techniczne. Aktem administracyjnym jest przy tym każde władcze, jednostronne oświadczenie woli organu administracyjnego, określające sytuację prawną konkretnie wskazanego adresata w indywidualnie oznaczonej sprawie, a jego kwalifikowaną formą jest decyzja administracyjna. Podejmując indywidualny akt administracyjny organ administracji załatwia sprawę administracyjną, gdyż dokonuje konkretyzacji przepisu prawa w określonym stanie faktycznym wobec określonego podmiotu. Użyte w art. 39 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym sformułowanie *"załatwianie indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej"* należy więc rozumieć jako rozstrzygnięcie spraw administracyjnych

w formie władczej (co do zasady) decyzją administracyjną. Zauważyć należy, że "załatwianie indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej" należy pojmować na tyle szeroko, że winno ono obejmować również czynności faktyczne związane (bądź tym bardziej warunkujące) załatwienie danej sprawy tj. tzw. czynności materialno-technicznych. W analizowanym przypadku taką czynnością byłoby przykładowo odbieranie od właścicieli nieruchomości deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi (art. 6m uucpg), stanowiących podstawę wydania decyzji określającej wysokość tej opłaty, z czym nie zgadza się Wojewódzki Sąd Administracyjny w swoim wyroku.

W myśl orzecznictwa sądów administracyjnych, upoważnienie udzielone na podstawie cytowanego przepisu może dotyczyć zarówno wydawania decyzji administracyjnych, jak i realizowania innych form działania administracji. Zgodnie z wyrokiem WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 12 marca 2009 r., II SA/Go 24/09, „indywidualne sprawy z zakresu administracji publicznej nie zawsze są załatwiane w drodze decyzji administracyjnej. Nie można pominąć okoliczności, iż prawu administracyjnemu znane są inne formy władczego działania organów administracji publicznej, np. poprzez czynności o charakterze materialno-technicznym.”.

Dla dokonania wykładni omawianego przepisu i jego wzajemnej relacji do przepisów ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach kluczowym jest zapis art. 6q tejże ustawy. Zgodnie z powyższym zapisem, w sprawach dotyczących opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta. Tym samym, w zakresie w jakim ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wskazuje na uprawnienia do wydawania decyzji ustalających wysokość opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi (art. 6o ustawy) oraz decyzji ustalających wysokość zaległości z tytułu opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi (art. 6p ustawy) stanowi przepis szczególny w stosunku do przepisów Ordynacji podatkowej, a co za tym idzie, powyższe uprawnienia mogą zostać przekazane w trybie art. 39 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym.

Podkreślić należy, że w uchwale w sprawie upoważnienia Zarządu MPWiK do załatwiania indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej nie dokonano upoważnienia do wydawania decyzji w zakresie przeprowadzania egzekucji tzw. „opłaty

śmieciowej”, a jedynie upoważniono do wykonywania czynności faktycznych związanych z poborem opłat, jak chociażby dokonywanie czynności sprawdzających, o których mowa w art. 272 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa mających na celu: sprawdzanie terminowości składania deklaracji, wpłacania zadeklarowanych opłat, w tym również pobieranych przez płatników oraz inkasentów czy też stwierdzanie formalnej poprawności dokumentów oraz do wydawania decyzji w sprawach indywidualnych, nie stanowiących kompetencji do których zastosowanie znajdują przepisy wspomnianej powyżej ustawy Ordynacja podatkowa.

Biorąc powyższe pod uwagę nie sposób zgodzić się z Wojewódzkim Sądem Administracyjnym we Wrocławiu, który uznał skargę Organu nadzoru i stwierdził nieważność §1 ust. 1 pkt 1, pkt 2, pkt 3, pkt 6, pkt 8, pkt 9, pkt 10, pkt 11, pkt 12, pkt 13, pkt 14, pkt 15 oraz pkt 16 uchwały z dnia 20 listopada 2012r. nr XXX/229/12.

Dlatego też Rada Miejska w Lubinie wnosi jak we wstępie, a wniesienie skargi kasacyjnej w niniejszej sprawie jest zasadne.

RADCA PRAWNY
mgr Marian Tarnowski

Załączniki:

- 1) odpis pełnomocnictwa,
- 2) dowód uiszczenia wpisu od skargi kasacyjnej w wysokości 150 zł,
- 3) odpis skargi.